

[Bertel Dahlggaard.]

Det er en argumentation af den art, der er udtryk for den mest fuldkomne fordømmelse.

Jeg har dernæst en enkelt bemærkning til den højtærede statsminister. Jeg har ingen anledning til ved denne lejlighed at debattere den militærpolitik, den høje regering sammen med venstre og de konservative fører. Vi har gjort det før, og der bliver snart anledning dertil igen. Specielt skal jeg ikke gå ind derpå, fordi den højtærede statsministers udtalelser herom var rettet til kommunisterne, som jo har andre motiver til deres politik end de motiver, der bestemmer vor, og vi jo ikke mindre end den højtærede statsminister fordømmer kommunisternes mistænkeliggørelse og hetz mod Danmarks og Vestens hensigter.

Men når den højtærede statsminister i aften nærmede sig til at gøre sit standpunkt overfor Atlantpagten moralsk højereliggende end vort, da er jeg berettiget til at bede ham ikke fortsætte ad denne vej. I så tilfælde ville det være rimeligt for mig at erindre den højtærede statsminister om de tvivl, han selv nærrede, forinden han slog ind på de nye veje. Jeg vil gerne tilføje, at jeg værdsætter ikke mindre end den højtærede statsminister solidaritetens moralske værdi, men jeg vil også gerne minde om, at vi plejer at være enige om, at solidaritetens naturlige forudsætning er, at den hviler på samme risiko for alle deltagerne. Det er denne forskel i risiko i det foreliggende tilfælde, Danmark af hensyn til sine egne interesser efter vor opfattelse har pligt og også moralsk ret til at tænke på, og det er det nødvendige hensyn hertil, der skiller vor vurdering af Danmarks interesser fra den højtærede statsministers.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlggaard rettede en indtrængende opfordring til tinget om at stemme imod det af det ærede medlem fru Alvilda Larsen stillede forslag til en dagsorden mod prisstigningerne. Men i næste åndedræt sagde han formanende til regeringen, at den måtte gøre noget mod disse prisstigninger, og tilsgavde sit partis støtte til regeringen, hvis den ville gøre noget. Jeg synes, det er lidt inkonsekvent af det ærede medlem. Hvis han virkelig mener, det er så galt fat med prisstigningerne, som han påstod, hvis han mener, de er så generende for husmødrene, som han mener de er — og jeg kan forsikre ham om, at de er ligefrem katastrofale —, må han også støtte et forslag til dagsorden,

der opfordrer regeringen til nu at gøre noget.

Løvrigt assisterede det ærede medlem statsministeren bravt ved at angribe det ærede medlem hr. Viggo Starcke og retsforbundet. Han nåede så højt op, at han brugte glosen fordømmelse, men jeg indrømmer naturligvis, at han ikke formåede at svinge sig så højt op eller bruge så stærke ord som statsministeren, der karakteriserede det ærede medlem hr. Viggo Starcke som en politisk charlatan og skattedemagog. Han talte om hans uanstændige demagogiske agitation og nåede tilsidst kulminationen ved at erklære, at siden Goebbels' dage har man ikke set noget lignende som det, det ærede medlem hr. Viggo Starcke præsterer. Ja, det er stærke ord; jeg ved ikke, om de er for stærke til tinget, men det synes de ikke at være, eftersom de er passeret, og jeg mener personlig ikke, de er for stærke. Men jeg vil blot have lov til at gøre det ærede medlem hr. Bertel Dahlggaard og den højtærede statsminister opmærksom på en eneste lille ting, som de har glemt, nemlig at de optræder arm i arm med repræsentanten for den politiske fordømmelse, med den politiske charlatan, med skattedemagogen, med Goebbels' ligemand, det ærede medlem hr. Viggo Starcke, hver eneste gang der skal vælges et udvalg af betydning her i tinget. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke, den politiske charlatan, er i kraft af statsministerens ønske om, at han skulle det, kommet ind i det udenrigspolitiske nævn. Jeg giver ikke meget for disse voldsomme og bitre angreb på retsforbundet, når man til daglig legaliserer det ved at optræde i det intimeste gruppesamarbejde med det. Jeg kan godt forstå, man er så vred på retsforbundet efter valgresultatet, når man ved, at retsforbundet har hentet en del af socialdemokratiets stemmer over til sig. Men det må måske være mig tilladt at sige —, og så skal jeg iøvrigt forlade dette emne, selvom der kunne være meget andet at sige —, at en af grundene til, at retsforbundet har kunnet gøre et sådant indgreb på socialdemokratiets vælgere, simpelthen er den, at socialdemokratiet i offentlighedens øjne har legaliseret retsforbundet som et stuerent, alvorligt og socialt forstående politisk parti ved at vise sig arm i arm med det ærede medlem hr. Viggo Starcke ved snart sagt alle mulige og umulige lejligheder, når der skulle vælges et udvalg her i tinget. Den slags får nu en hel del af vælgerne til at drage deres slutninger og sige: så kan retsforbundet ikke være så helt tosset, og når det så oven i